

Posudek na závěrečnou studentskou práci

Název práce: Nezihe Muhittin a její dílo Türk Kadını (Turecká žena, 1931) jako příklad nestátního feminismu v Turecku

Typ práce: bakalářská

Autor práce: Barbora Hlaváčová

Autor posudku: Jitka Malečková

	Hodnocení ¹
Badatelská otázka/hypotéza	výborně
Způsob práce/metodologie	velmi dobře
Naplnění cíle práce	výborně
Práce s prameny a odbornou literaturou	výborně
Stylistická úroveň a jazyková správnost	výborně
Struktura práce	velmi dobře
Formální náležitosti (citace, odkazy, bibliografie, rozsah ²)	výborně

Slovní hodnocení:

Barbora Hlaváčová si pro svou bakalářskou práci zvolila originální a ne zcela snadné téma: analyzovat knihu méně známé turecké feministky první poloviny 20. století Nezihe Muhittin a zařadit ji do kontextu diskusí o tzv. státním feminismu v meziválečném Turecku. První obtíž představoval samotný pramen – kniha „Turecká žena“ byla publikována v Turecku v době vrcholící jazykové reformy, kdy byl jazyk očišťován od cizích slov; ta byla nahrazována často uměle vytvářenými neologismy, z nichž mnohé se neuchytily. Proto bylo nutné kromě původního textu z roku 1931 konzultovat i převod do současné turečtiny. Významnější obtíž se týkala teoreticko-metodologického přístupu k otázce kemalistických reforem v postavení žen. Aby mohla zhodnotit specifiku a přínos Nezihe Muhittin, musela se autorka seznámit s poměrně komplexními debatami, které přinesla druhá vlna feminismu v Turecku v 80. letech 20. století a na něž navazují odborné diskuse dodnes.

Je třeba ocenit, že si Barbora Hlaváčová s oběma problémy poradila. Již samotné zpracování rozsáhlého a nepřehledného systematicky strukturovaného tureckého textu považují za velký

¹ Zvolte: Výborně – velmi dobře – dobře – nevyhovující.

² Minimální stanovené rozsahy jednotlivých typů prací jsou: bakalářská práce 72 000 znaků (tzn. přibližně 40 stran textu) a diplomová práce 108 000 znaků (tzn. přibližně 60 stran textu).

**KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU**
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

přínos bakalářské práce. Stejně tak lze ocenit zařazení Nezihe Muhittin do kontextu alternativního, „nestátního“ feminismu na základě prostudování feministické kritiky kemalismu a konfrontace s příkladem „státního“ feminismu, jak ho představovala Afet İnan.

Bakalářská práce si klade jasnou a na základě použitých pramenů a literatury zodpověditelnou otázku, zda a případně v čem se názory Nezihe Muhittin lišily od tzv. státního feminismu. Klade si také za cíl představit život a aktivity Nezihe Muhittin a především její názory na řešení ženské otázky v meziválečném Turecku. Proto kromě samotné analýzy knihy „Turecká žena“ z roku 1931 přináší stručný přehled kemalistických reforem v postavení žen a tureckého ženského hnutí této doby, stejně tak jako pozdější feministické kritiky kemalismu. Za pozornost stojí také samostatná kapitola věnovaná názorům adoptivní dcery Mustafy Kemala Afet İnan, považované za prominentní představitelku oficiální kemalistické politiky vůči ženám.

Autorce se nesporně podařilo stanovený cíl práce splnit. Díky pečlivé analýze pramene a dobré práce se sekundární literaturou dospěla k vyvážené odpovědi na hlavní výzkumnou otázku, když vyzdvihla specifiku názorů Nezihe Muhittin v pohledu na autonomní aktivity a přínos žen, čili v tom, co dnešní feminismus označuje jako „agency“. Kromě toho úspěšně shrnula teoretické diskuse o kemalistické politice týkající se postavení žen a přestavila jak tyto reformy, tak i oficiální kemalistický výklad v díle Afet İnan. Po jazykové, stylistické a formální stránce nemám k práci žádné větší výhrady (snad až na nadužívání pasivních forem).

Vzhledem k náročnosti teoretické literatury i práce s (především tureckým) pramenem je pochopitelné, že Barbora Hlaváčová nezvolila jako metodu své práce systematickou komparaci názorů a aktivit Nezihe Muhittin s oficiální verzí feminismu v meziválečném Turecku. K tomu by jistě bylo třeba kromě pozdější souhrnné práce Afet İnan analyzovat i další dobové prameny, což by překročilo možnosti bakalářské práce. Přesto však je škoda, že se neodvážila rozdíly mezi „státním“ a „nestátním“ proudem feminismu představit systematictěji, například obdobným členěním kapitol věnovaných dílům Afet İnan a Nezihe Muhittin, a že vedle zdařilého představení feministických diskusí o kemalismu nevyužila genderovou analýzu ještě výrazněji při zpracování názorů Nezihe Muhittin.

Přes tyto spíše dílčí výhrady se Barboře Hlaváčové podařilo zvládnout poměrně náročný pramen a sekundární literaturu, samostatně je analyzovat a napsat originální a přínosnou bakalářskou práci, která svým rozsahem i zpracováním v leččem přesahuje požadavky na tento typ práce.

**KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU**
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

Otázky k rozpravě:

1. Je zřejmé, že Nezihe Muhittin jako feministická aktivistka je i dnes v Turecku známá spíše mezi odborníky, i když o ní nedávno vznikl i dokumentární film. Jaké má Nezihe Muhittin místo v oficiální (nacionalistické) historiografii a literární historii? Objevuje se v dějinách turecké literatury a vycházejí její romány v nových vydáních? Je možné sledovat nějaké oživení zájmu o ni jako o autorku či aktivistku i mezi širší veřejností?
2. Jak si vysvětlujete nesrovnalosti v pohledu Nezihe Muhittin na vlastní roli v ženské organizaci či politické straně?

Celkové hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.³

V Praze dne

.....
podpis

³ Pokud práci doporučujete k obhajobě, zvolte současně známku. Pokud práci nedoporučujete k obhajobě, známka se nevyplňuje.